

Hvad er det bedste ved julen? ja, hvad er det bedste ved julen? Måske al hyggen i dagene op til jul, med pynt i gaderne, lys overalt, med julekalendere i fjernsynet, hvor man sammen har siddet og fulgt Shane og Puklepakledal, Mads og Mette i Gammelby, Jesus og Josefine mod Thorsen, og Malte og Lyda i Thyregod. Men nu er det selve juleaften, og hvad er så det bedste?

Nogle synes, det er gaverne, det kender jeg f.eks. mange børn som synes. Andre synes måske det er lige når man sætter sig til bordet, og al julemaden er lige som man drømte om, - eller næsten. For nogen er det vigtigste bare at være sammen med nogen man holder af, juleaften.

Men der er jo også nogen af os som ikke får julegaver, eller den mad vi drømte om, og som ikke har nogle kære at være sammen med. Nogen af os har slet ingen venner. Vi har ikke alle de samme muligheder for at fejre jul med gaver og pynt og dejlig mad og selskab. For nogen

2
sætter helbredet måske en stopper for at være i families eller venners selskab. For andre kan økonomien sætte så store begrænsninger, at juletiden føles mest af alt som en byrde. Og hvordan skal det så blive jul?

Nogen som har haft en rigtig svær december, og som har været bange for at det ikke blev jul, er Malte og Lyda, de to hovedpersoner fra julekalenderen Pagten, som mange af os har fulgt med i hver dag.

Menneskedrengen Maltes og nissen Lydas kamp foregår på trods af alle odds.

Malte er i begyndelsen af julekalenderen veg og bange, svag på grund af mange ting i sit liv. Han har dårlig kontakt med sin far. Han bliver mobbet i skolen. Han tror ikke, at han kan bruges til noget som helst.

Nissen Lyda er uden mor, for hende har isheksen Iselin frosset. Og helt galt går det, da også hendes far bliver frosset.

3

Malte og Lyda er bare børn. Men de skal være to for at kunne befri de voksne. De skal være et menneske og en nisse, sammen. Og på trods af alle svigt, på trods af at de begge i begyndelsen har forkastet deres venskab, ja, så overvinder de begge sig selv, og kæmper, sammen mod isheksen Iselin.

Som det lyder i titelsangen: ”Uden hinanden er vi ingenting, to snefnug der hvirvler i en vintervind. Men hvis vi står sammen i pagten vil ingen kunne skille os ad”.

Det er smukt. Hvem af os drømmer ikke om at kunne stå sammen med andre i en pagt, så ingen kan skille os ad?

De to bæres af noget større. Hvis de bare var de to, børn, svage, bange, så ville de aldrig kunne bekæmpe Iselin. Men de bæres af noget større. Der er noget større som spænder en bue over deres liv, og favner dem, bærer dem, og gør at de kan nå hinanden og sammen være meget stærkere end de er hver for sig. Og det større, det er Pagten. Men hvad består den Pagt af?

4

Ja, den Pagt, den bliver indstiftet julenat. Da Jesus bliver født julenat, den første julenat. Men det er ikke en idyllisk juleaften som vores med sne og juletræer. Der er ingen julepynt eller dejlig mad.

Jesu mor er en fattig ung pige, Maria, ja, og hvem er hans far? Faktisk skulle hun jo slet ikke være gravid. Og som om det ikke skulle være nok, så er moren højgravid blevet kostet ud på en lang og besværlig rejse, på ryggen af et æsel, til den anden ende af landet, fordi de verdslige myndigheder har taget en beslutning. Kejseren har bestemt, at alle skal tælles, ja, - for er mennesker andet end et nummer i rækken, et nummer, som man skal være sikker på betaler skat? Og der er ingen dispensation for gravide. Det er bare op på æslet og af sted.

Da Maria og hendes tro væbner Josef endelig ankommer til deres bestemmelsessted, er alle senge i byen optaget, der er ikke så meget som et gulv til dem i et hus. Så de får en stald. De må nøjes med det vi ellers giver til vores dyr. De er helt alene. Og alt Jesu mor har at give ham da han er født er det klæde hun svøber om ham.

5

Alt er imod hans fødsel. Kejseren, alle mennesker, er imod, ingen giver plads, - det er som om at alt, hvad der kan yde modstand, lukker sig omkring det her barns fødsel og formørker den verden han fødes ind i.

Men midt i det mørke, midt i den nat, hvor han bliver født, bryder himlen, Gud, som et lys, som en stjerne, som en engel, igennem alt det der er imod barnet, - skærer lige ned igennem al modstand, og sender bud: han, dette barn, er jeres frelser, her er Herren, Kristus!

Og vi får at vide, at her er vores frelser. Det her sker for os.

Lyset brød igennem mørket. Og her blev Pagten indstiftet.

Næsten det samme sker igen mange år efter, i Jesu sidste påske. Han bliver taget til fange af de verdslige myndigheder, de går til modstand mod ham. Hans venner svigter ham, forråder ham, forlader ham. Han er helt alene, og han bliver dømt til døden. De tager alt fra ham, indtil han til sidst kun er svøbt i et lændeklæde. Her står han altså lige så fattig, som da han kom til verden.

Også nu er hans mor dog hos ham, her står hun ved foden af korset.

6

Men ellers er alt imod, at han skal leve. Det er som om at alt, hvad der kan yde modstand, lukker sig omkring hans liv og formørker den verden han er til stede i. Der bliver endda solformørkelse.

En mand uden ejendom, uden børn, uden venner der kæmper for ham. Her hænger han, her dør han.

Men himlen, Gud, bryder, som et lys, som en solopgang, som en engel, igennem alt det der er imod manden, - skærer lige ned igennem al modstand, og lader ham stå op af døden igen, og sender bud: han, denne mand, er jeres frelser, her er Herren, Kristus!

Og vi får at vide, at her er vores frelser. Det her sker for os.

Lyset brød igennem mørket.

Her blev Pagten gjort fuldgyldig.

Det ændrede verdens gang. Det ændrer vores liv, lige nu.

For også her sker det, at Gud, himlen bryder igennem vores kraniekasse og lader lyset skinne ind i os, og oplyse hele os, og lade os fatte, at det skete.

Mørket forsøger at lukke sig om os, vinterens mørke, vores eget mørke, al vores modstand - men lyset bryder igennem.

Det er det, der er Pagten, Guds-Pagten. Det er den som bærer os. At Gud ikke lod os forsvinde i verdens mørke, vores eget mørke. Men kommer til os som lys i mørket. Fordi Gud vil os, alle sammen. Og kommer til os, som et menneske, i Jesu fødsel.

Det er Pagten.

Det er Pagten, som gør at en barnedåb ikke bare er tre håndfulde vand i barnets hår, men at den virker, og som alle tilstedeværende i rummet kan mærke.

Det er Pagten, der virker.

Og det er den Pagt som spænder over og favner Malte og Lyda, så de kan stå sammen og bekæmpe Iselin, isdronningen, som kun vil is og mørke, og hader al varme mellem mennesker. Men de klarer hende, fordi de bæres af Pagten.

Og ligesom Malte og Lyda bæres også vi af Pagten, Guds-pagten, som blev indstiftet den første julenat med fødslen i Betlehem. Som blev besejlet med Jesu død og opstandelse. Og vi bliver indpodet i med dåben.

Det er den Pagt som bærer os i livet med medmennesker. Der var én som ville ofre alt for os, og derfor kan vi sætte os selv til side for andre. Der er blevet grebet ud efter os, og derfor kan vi gribe ud efter andre. Der er blevet kæmpet for os, og derfor kan vi kæmpe for andre.

Den Pagt bærer os. Den spænder over os og favner os, den bærer os. Den er lyset som banker igennem mørket, den er Gud som ikke vil lade os alene i mørket. Den er Gud, som **vil** være sammen med os. Lys i mørket. For os.

Og derfor er det i aften jul for alle mennesker. For de af os som glæder os til gaverne, eller maden, eller de af os, som hverken har det ene eller det andet, - Gud er kommet til verden for at være hos os alle. Gud har gennembrudt mørket, sendt lyset lige til os. Som en stjerne. Et julelys. Et lys i mørket hos os alle.

Og derfor kan det blive jul alle vegne, i alle hjem, og også hos dem som ingen hjem har: fordi Gud kom til os alle. Derfor kommer julen til os alle sammen. Og nok er mad og gaver og godt selskab dejligt. Men det er det her, der er det bedste ved julen.

Amen.

Glædelig jul.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Lad os bede sammen:

Gud.

Vi beder dig for alle som har det svært i julen, pga. sygdom, sorg, konflikter, arbejdsløshed, krig eller bekymringer.

Vær med dem. Lad julens lys trænge i gennem det mørke, som omgiver dem.

Velsign og bevar din hellige, almindelige kirke, og os i den. Lad kirken være redskab for udbredelsen af dit rige i blandt os. Lad den være med til at sprede mørket og give plads for lyset fra dig.

11

Vær lyset også i vore liv, velsign og bevar vort folk og fædreland og al dets øvrighed, velsign og bevar vor dronning og hele hendes hus. Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse, og lad os alle se lyset i mørket. Lad det blive jul blandt os alle. Amen.

Lad os sammen bede Fadervor:

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn, komme dit rige,

Ske din vilje, som i himlen således også på jorden;

Giv os i dag vort daglige brød,

Og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,

Og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

12

Meddelelser.

Da jeg ikke får lejlighed til at trykke jer alle i hånden i døren, vil jeg gerne herfra sige til jer alle sammen: Rigtig Glædelig Jul!

Og lad os rejse os og med apostlene tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

Og Guds kærlighed

Og Helligåndens fællesskab

Være med os alle! Amen.

